

Οὐκ ἄρα ὑπό γε ἡμῶν γινώσκεται τῶν εἰδῶν οὐδέν,
ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.

Οὐκ ἔοικεν.

Ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ
τὸ ἀγαθὸν καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν. c

Κινδυνεύει.

Ὅρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.

Τὸ ποῖον ;

Φαίης ἂν που, εἴπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης,
πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην,
καὶ κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτω.

Ναί.

Οὐκοῦν εἴπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἂν
τινα μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστή-
μην ;

Ἄνάγκη.

Ἄρ' οὖν οἷός τε αὖ ἔσται ὁ θεὸς τὰ παρ' ἡμῖν γινώσκειν d
αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων :

Τί γὰρ οὐ :

Ὅτι, ἔφη ὁ Παρμενίδης. ὠμολόγηται ἡμῖν, ὦ Σώκρατες,
μήτε ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν
ἢν ἔχει, μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα. ἀλλ' αὐτὰ πρὸς
αὐτὰ ἑκάτερα.

Ὁμολόγηται γάρ.

Οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη
δεσποτεία καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὐτ' ἂν ἡ
δεσποτεία ἢ ἐκείνων ἡμῶν ποτέ ἂν δεσπόσειεν, οὐτ' ἂν ἡ e
ἐπιστήμη ἡμᾶς γνοίη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ
ὁμοίως ἡμεῖς τε ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ
οὐδέ γινώσκομεν τοῦ θείου οὐδὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ,